

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De veneratione || sanctor[um] libri duo Judoci
Clich-||touei. Neoportue[n]sis. excelle[n]tissi-||mi
Parisiensis academiae Theologi**

Clicthove, Josse

Coloniae, 1525

VD16 C 4211

Sacrar[um] literaru[m] exemplis id insinuari, q[uod] deus sanctos a se in
gloriam caelestem assumptos, uelit ab hominibus honorari Cap. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36172

INDEX CAPITVM:

in deum deuotionem, sed potius augeri. XV

¶ Sacrosanctā eucharistiā, maiore ueneratione q̄ sanctos, honorandam esse, & cuiq; sanctorum, pro suo gradu deferendum honorem XVI

¶ Nō leuiter, ad nouorū sc̄torū cultū eē p̄siliendū, neq; imagines sc̄torū sub alia, q̄ signorū rōne, uenerādas XVII

¶ Deniq; sc̄tōs, nō ultra sui ordinis gradū eē extollēdos, nec cōmētiria de illis apud ppl̄m narrāda miracula XVIII.

¶ Indicis, præsentis opusculi, finis.

DE VENERATIONE SANCTORVM

opusculū, in duos diductū libros, per Ludocū Clichtoueu Neoportuensem, doctorē theologū, elaboratū, ad reuerēdū in Ch̄o patrē & d̄m Ludouicū Guilliardū, F̄piscopū Tornacēsem, uirtute & literis ornatissimum.

¶ Primi libri, caput primū, ostendens, sacrarū literarū exēplis id insinuari, q̄ deus sanctos a se in gloriā cælestem assumptos, uelit ab hominibus honorari.

psal. 67

¶ Mirabile in sc̄tis suis deū, diuinus psaltes prædicat gloriosum itidē in sanctis eūdē, catholica cōcinit ecclia. Et uere mirabilis est in eis, tū ob multiformia gr̄arū dona, q̄bus hac in uita ipsos cumulauit, tū ob admirāda signa, q̄ p̄ illos opatus est, tū deniq; ob exuberātissimā cælestis gloriæ sc̄licitatē, ad quā eosdē sublimiter euexit. Gloriosus identidē est in sanctis deus, qm̄ suæ diuinæ pt̄tis, in miraculoꝝ p̄ eos opatione, suę sapiētia, in doctrinæ ipsoꝝ claritudine, & demū suę bonitatis, in uite illoꝝ sanctitate, gloriā, in ipsis liq̄do prodit ac declarat. Pr̄inde ad sui nominis laudē & gloriā amplificādam, sanctos ip̄sōs (in quibus mirabilis & gloriosus elucet) a nobis honorari debere, deus ipse deposcit in primis ac instituit, qđ nonnullis scripturæ exemplis, per similitudinem quandam, haud difficile fuerit ostendere. ¶ Et primū eo, quod in Genesis memorat de sancto patriarcha Ioseph, qui postq̄ Pharaonem

misit

De ueneratione Sanctorum.

nis regis Aegypti somniū prae signās futuros septē annos fertilitatis & subinde septē sterilitatis annos, sapienter fuisset interpretatus, suggestissetq; salutare consiliū, q̄ futurae famis septenni occurreret, dixit ei Pharaō. Tu eris super domū meā, & ad tui oris imperiū, cunctus populus obediet, uno tantum regni folio te praecedā. Ecce cōstitui te super uniuersam terrā Aegypti. Tulitq; annulū Pharaō de manu sua, & dedit i manu ei, uestiuitq; eū stola byssina, & collo torquē aureā circū posuit. Fecitq; eū ascendere sup currū suū secundū, clamāte pracone, ut omnes corā eo genu flecterent, & praepositū esse scirent uniuersae terrae Aegypti. Certe Ioseph, ob eximiā animi sagacitatē & prudētiā & Pharaone in excelsū dignitatis culmen a carcere sublatus, nō absurde sanctorū quemlibet nobis significat, ob uitae sanctimoniā pleclaratq; opera, ex huius mundi ergastulo in sublimē thronū regni caelestis euectum a deo, & sup oīa bona domini sui constitutū, q̄ seruus fidelis & prudens in uita sua fuerit. Hunc deus splendida immortalitatis adornatū stola, coronatq; rutila decoratū, publico ecclīae praconio uult a cunctis etiā pia ueneratione coli, ut celsitudo gloriā eius ac sublimitas, omnibus innotescat, quē admodū Pharaō, ipsum Ioseph a cūctis regni sui incolis uoluit sublimē regio curru honorari. ¶ Mardocheus itē ob detestatas insidias duorū eunuchorū regis Persarū, qui conspirauerant in necē Assueri, indutus stola purpurea, & impositus eq̄ regio, circumductus est iubente rege per plateas ciuitatis, ab Aman uno ex primoribus eius, clamāte in propatulo. Sic honorabitur, quemcunq; rex uoluerit honorare. Ecce Mardocheus uir spectabilis probitatis ac fidēi, non solum stolam accepit regiam & splendidis uestibus magnifice est amictus, sed & equo regio inuectus, sui honoris publicum habuit praconem, propalā buccinantem, hoc honore condignus est, quē cunq; rex uoluerit honorare. Quod plane nobis insinuat, sanctos ipsos, praeter ineloquibilem illam gloriā qua exaltantur in caelis, etiā diuino beneplacito & ordinatione, in terrenis honorandos esse, quo alijs pateat magnitudo honorificētia quam obtinent in caelis.

¶ Quid

LIBER PRIMVS.

III. **¶** Quid Danielē, sc̄m̄ dñi prophetā cōmemorē? Nōne post
 Danielis, 27. **¶** Babylonici regis somniū (qd̄ eius aīo exciderat) enarrauit, et
 sapiēter (ut cœlitus sibi fuerat inspiratū) interpretatus est, rex ip̄
 se nouitate referatōis tātoꝝ mysterioꝝ attonitus pariter & p̄
 motus, illū in sublime (ut inq̄ scriptura) extulit, & munera ml̄
 ta & magna dedit ei? Et cōstituit eū principē sup̄ oēs prouin
 cias Babylonis, & p̄fectū & magistrū sup̄ cūctos sapiētes Ba
 bylonis. Nimis hęc Danielis a rege sublimatio, apte nob̄ si
 gnificat exaltationē illā sc̄tōꝝ in regno cœlesti, qua ob aīa ac
 rā uitæ sanctitatē subuehunt ad sedes æthereas, ac glorificāt.
 Honorificētia uero illa Danieli exhibita, cū cōstitutus ē prin
 ceps sup̄ oēs prouincias Babylonis, p̄fectusq; & mḡ sup̄ cun
 ctos eius sapiētes, & idcirco ab ijs qbus p̄fuit pplis & sapiētī
 bus (id rege decernēte) palā honoratus, haud obscure nob̄ in
 nūit p̄clarū honorē ex dei decreto & sanctione a mortalibus

III **¶** exhibēdū sc̄tis, q̄ ita a deo honorātur in cœlis. **¶** Rursum, idē
 Danielis, 7. propheta cū scripturā manus, apparētis regi Balthasar in cōi
 uio, diuinitusq; exarātis, q̄ uentura erāt, legisset ac interpretat⁹
 fuisset, iubēte rege indutus est purpura, & circūdata est tor
 ques aurea collo eius, ut sacra refert historia, p̄dicatūq; est de
 eo, q̄ haberet potestatē tertius in regno. Porro hęc etiā Da
 nielis honoratio, sc̄dm̄ regis pollicitationē facta, cuiusuis san
 cti in cœlestē trāslati curiā designat glorificationē. Prædica
 tio uero illa de principatu eiusdē prophetæ, tertio post regē
 loco, obtinēdo in regno, nobis haud inepte publicā insinuat
 uenerationē, q̄ sc̄m̄ quēlibet iā in cœlo glorificatū, uult deus
 etiam in terris pie honorificari.

¶ Ex multis etiā scripturæ uerbis dilucide colligi, q̄ deus ue
 lit sc̄tōs ab hoibus debita ueneratōe honorari. Cap. II

I. **¶** Anc aut sup̄bonā dei uolūtātē mō dictā, qua uult
 sc̄tōs in cœlis gloriosos, in terris cōgruo q̄q; hono
 re celebrari, intelligere haud dissimulatē etiā pos
 sumus ex illo Ch̄i uerbo apud Iohānē. Si qs̄ mihi
 ministrauerit, honorificabit eū p̄r meus q̄ est in cœlis. Quo
 cognoscimus, filij dei ministros fideles & sedulos (q̄les fue
 runt haud dubie oēs sancti) post expletū huius uitæ curtiē

Iohannis, 12.